

Cervantes, català

Autor: Francisco Esquivel

Data de publicació: 16-10-2012

El diari Levante es feia ressò aquesta setmana de la catalanitat de Cervantes segons Lluís Maria Mandado, que presentà a la Casa de Cultura de Xixona el seu nou llibre: "El Quixote va esborrar el Quixot"

Ahir a la nit es va presentar en la Casa de Cultura el llibre segons el qual Miguel de Cervantes podria ser Joan Miquel Servent, natural de Xixona. El figuerenc Lluís Maria Mandado, autor del llibre "Cervantes (Servent), ciutadà de Xixona", va exposar que El Quixot es va escriure en català i que va ser la censura política i religiosa la que transfigurà la personalitat de l'escriptor, oficialment clar, d'Alcalá de Henares. El pols continua. No es van conformar a endur-se Iniesta, sinó que ara també es proposen reclutar l'enginyós gentilhome. L'alcalde de la vila torronera es va desmarcar i va deixar caure amb antelació que l'hospitalitat per acollir l'acte al dia de la Hispanitat, no implica que l'equip que ell presideix doni suport a la teoria. A Ferran Verdú li va restar dir "és l'únic que li fa falta al meu pesepevé: que jo m'integri en el quadre flamenc del germà de Pasqual Maragall". Segons Mandado i algú més, el Cervantes mesetari, fill de metge, no pot ser l'home de lletres capaç de tenir una gran biblioteca i per això posa els seus ulls en Servent -cognom que en si mateix ha derivat en Sirvent-, personatge de talla i tresorer reial. El reconeixement, per part de l'escriptor hispà més famós de la terra, que Tirant lo Blanc era fins aleshores la millor novel·la coneguda i els seus elogis sobre la costa del Regne de València serveixen per fabricar múltiples paral·lelismes: que si tant els germans Cervantes com els Servent combaten Flandes i al nord d'Àfrica, que si igualment resulten ferits, que si coneixen a la perfecció els usos i el llenguatge nàutic i el dels mercaders, que si el d'Alcalá disposava de casa a Barcelona com els Servent, que si les armes d'ambdós llinatges comparteixen com a senyal un cervol, que si hi ha uns Servent que en instal·lar a Castella canvien el cognom a Cervantes i viceversa quan els supervisats corresponen a textos en què apareixen els de Xixona... I una cosa: compte que no se n'assabenti en Wert. Que li importa.

Francisco Esquivel